

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA V
Prokofievova 4, 851 01 Bratislava 5

Číslo: 2 Pv 277/22/1105-37
EEČ: 2-12-1089-2024

Bratislava V 06.08.2024

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona
prečin: poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava V

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
povolanie: zmenár na XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci
- prečin: poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

obvinený dňa 08.09.2022 v čase okolo 15:30 hod. v Bratislave, pri križovatke ulíc Romanova, Jiráskova a Ševčenkova opľul poškodeného, ktorý na bicykli prechádzal po ceste v smere jazdy vozidiel križom cez priechod pre chodcov pri zastávke MHD Marková, pričom následne poškodený zmenil smer jazdy, otočil sa a vrátil sa späť k obvinenému, pričom pri tom, ako k nemu na bicykli prichádzal, ho obvinený kopol počas jazdy do hrude, načo poškodený padol na obrubník, a keď sa následne na to zodvihol, došlo k vzájomnému fyzickému útoku s obvineným, ktorý ho odkopol od seba nohou smerujúcou do oblasti brucha, čím poškodenému XXXXX spôsobil zranenie spočívajúce v odlomení bázy stredného článku IV. prsta ľavej ruky s

minimálnym posunom, pričom z lekárskeho hľadiska sa považuje toto poranenie za ľahké poranenie, s teoretickým predpokladom trvania pracovnej neschopnosti cca 12-14 dní a minimálnym obmedzením pri činnostiach vyžadujúcich použitie ľavej ruky a súčasne poškodenému XXXXX spôsobil škodu poškodením bicykla zn. Cube reaction a prilby zn. Poc, v celkovej výške 538,- Eur,

Okresnému úradu v Bratislave, Odboru všeobecnej vnútornej správy,

pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka PZ sp.zn. ORP-917/PS-B5-2022 zo dňa 23.11.2022 bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods.1 Trestného zákona.

Uznesením povereného príslušníka PZ sp.zn. ORP-917/PS-B5-2022 zo dňa 26.05.2023 bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie XXXXX pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods.1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto uznesenia.

Dňa 25.07.2024 predložil vyšetrovateľ PZ tunajšej prokuratúre návrh na konečné opatrenie spolu s vyšetrovacím spisom.

Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 84 Trestného zákona trestnosť činu, ktorý mal v čase spáchania znaky niektorého trestného činu uvedeného v osobitnej časti tohto zákona, zaniká, ak neskorší zákon ustanoví, že tento čin nie je trestným činom.

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona – Ublíženie na zdraví - Kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona - Poškodzovanie cudzej veci - Kto zničí, poškodí alebo urobí neupotrebitel'nou cudziu vec a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 123 ods.1, ods. 2 Trestného zákona (1) Ujmou na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie akékoľvek poškodenie zdravia iného.

(2) Ublížením na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

Podľa § 125 ods. 1 prvá veta Trestného zákona (v znení účinnom od 06.08.2024) škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 700,- Eur.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Podľa § 2 ods.1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) Priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 20 ods.1, ods. 2 zákona o priestupkoch (1) Priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli dva roky; nemožno ho tiež prejednať, prípadne uloženú sankciu alebo jej zvyšok vykonať, ak sa na priestupok vzťahuje amnestia.

(2) Do plynutia lehoty podľa odseku 1 sa nezapočítava doba, počas ktorej sa pre ten istý skutok viedlo trestné stíhanie.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch – Priestupky proti občianskemu spolunažívaniu - Priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmou na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne spôsobí škodu na cudzom majetku krádežou, spreneverou, podvodom alebo zničením alebo poškodením vecí z takého majetku, alebo sa o takéto konanie pokúsi.

Preskúmaním vyšetrovacieho spisu som zistila, že v danej veci bolo podané trestné oznámenie dňa 09.09.2022 (č.l. 1-4) a boli vykonané výsluchy XXXXX podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku (č.l. 5-6) a svedkyne XXXXX (č.l. 7-8). Do spisu bola zabezpečená lekárska správa zo dňa 08.09.2022 a fotografie RTG snímky (č.l. 9-10), úradný záznam z 09.09.2022 a 27.09.2022 (č.l. 11,12), záznam z vykonania previerky na mieste zo dňa 08.09.2022 (č.l. 13), mailová komunikácia s poškodeným spolu s fotodokumentáciou poškodenia bicykla a fotografií pokladničných dokladov a faktúr k bicyklu (č.l. 14-17). Bol vykonaný výsluch XXXXX v procesnom postavení svedka-poškodeného dňa 08.12.2022 (č.l. 46-50) a výsluch XXXXX dňa 31.01.2023 v procesnom postavení svedka (č.l. 66-68). V predmetnej veci bol vypracovaný

znalecký posudok č. 6/2023 z 12.04.2023 znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia (č.l. 71-100). V spise sa nachádza aj lekárska správa k zraneniu osoby (č.l. 115) a výmenný lístok z 18.09.2023 (č.l. 118), odborné vyjadrenie zo dňa 29.12.2022 (č.l. 109), ako aj analýza poškodenia bicykla od spol. XXXXX a súvisiaca mailová komunikácia a súvisiace úradné záznamy (č.l. 110-114). V spise sa nachádza aj úradný záznam z 13.03.2024 (č.l. 119), týkajúci sa lekárskeho posudku od poškodeného.

Po vydaní uznesenia o vznesení obvinenia bol vypočutý ako obvinený XXXXX XXXXX dňa 25.07.2023 (č.l. 40-45). V procesnom postavení svedka-poškodeného bol vypočutý XXXXX dňa 27.07.2023 (č.l. 51-55) a dňa 28.12.2023 (č.l. 56-59). V procesnom postavení svedka bola vypočutá XXXXX XXXXX dňa 25.01.2023 (č.l. 60-62) a dňa 01.08.2023 (č.l. 63-65). Vo veci bol vykonaný výsluch znalca dňa 12.10.2023 (č.l. 101-102), dňa 29.12.2023 (č.l. 104) a dňa 29.04.2024 (č.l. 106-107).

Obvinený XXXXX vo výsluchoch (č.l. 40-45, 66-68) uviedol, že skutok nespáchal tak, ako mu je kladený za vinu a pridrieva sa všetkých dosiaľ vykonaných výsluchov. Toho dňa 08.09.2022 išiel cez prechod pri ul. Marková s jeho družkou a svojím synom, ktorého mal v ľavej ruke. V pravej nenesieva nič, nakoľko má zdravotné problémy. Klasicky sa obzreli či nič nejde a keď nič nevideli, vybrali sa cez prechod, keď periférne videl jasne oranžovú helmu, a teda cyklistu ako sa rúti a nezastavuje a cúvli, aby ich neprešiel. Zreval na neho či je normálny. Cyklista pokračoval ďalej a oni, keď videli, že nič nejde, prešli na druhú stranu. Priateľka si všimla, že sa cyklista vracia a rýchlo si vypýtala syna na ruky. On potom išiel 2-3 metre pred nimi. Je presvedčený, že cyklista si to chcel natočiť a že mal telefón na riadidlách. Keď prechádzal okolo, tak ho cyklista oplul a to ho tak vytočilo, že trochu pobehol a kopol mu do zadného kolesa na bicykli, nakoľko nešiel až tak rýchlo. Nechcel mu spôsobiť žiadnu ujmu, ani zranenie, ani škodu, bol to pudový afekt v momente. Nedokázal by ho kopnúť za jazdy do hrude, v jeho prípade by to bolo fyzicky nemožné. Cyklista potom stratil balans, prešiel pár metrov a zosunul sa na pravú stranu na obrubník a ak si dobre pamätá, ustál to pravou nohou, takže nepadol na zem. Nevidel žiadne salto a ani žiadny iný pád, pri ktorom by si spôsobil zranenia alebo poškodenie bicykla, mohol si poškodiť akurát gumové chániče na riadidlách, na tých potom videl drobné oškretie. Potom na neho nakričal či je normálny, že ho skoro zrazil na prechode a offusne ho. Následne poškodený oprel bicykel o zem, postavil sa a rozbehol sa na neho a viackrát na neho zaútočil päšťami, ale obvinený všetko vykryl a kričal, nech prestane. Prestal, začal sa kontrolovať a už bola pri nich jeho polovička so synom a chceli ísť na autobus, vtedy sa na nich opäť rozbehol a on sa bál o priateľku a syna, nakoľko boli vedľa neho a tak toho cyklistu odkopol jednou nohou smerom do brucha a následne odletel a už nevie či spadol alebo nie a z ruky mu vyletel telefón do trávy. Všimli si, že ide na autobus a cyklista si zdvihol telefón a začal niekomu volať, pričom obvinený sa bál, že nejakej svojej bande. Nastúpili do autobusu a videli, že aj cyklista a tak vystúpili. Uvedomil si, že poškodený volá políciu, jemu sa uľavilo a poslal svoju polovičku domov aj s ich synom, čo aj šli. Cyklista mu nadával. On si nepamätá taký okamih, kde by k takému poškodeniu bicykla došlo, pričom ani policajti nerobili žiadne fotky. Zranenie si mohol spôsobiť len vtedy, keď útočil na obvineného a on sa bránil a odkopol ho či následkom toho spadol na ruku, nevie. Obvinený priznáva, že ho kopol do bicykla, ale žiadnej škody spôsobenej z jeho strany na bicykli si nie je vedomý a ani si nie je vedomý žiadneho ublíženia na zdraví z jeho strany. Na nič sa

neťažoval, nežiadal si lekársku pomoc a až na konci, keď čakali na políciu mu ukazoval prst, že ho má zlomený, ale normálne s rukou hýbal a vedel otvoriť a zavrieť ruku v päst'. Dňa 22.05.2023 poškodeného opäť stretol, pričom poškodený mu začal mu nadávať a prenasledoval ho až na zastávku autobusu. Mrzí ho celý incident a to, ako to vyeskalovalo. Poškodeného neopľul.

Z výsluchov svedka-poškodeného XXXXX (č.l. 46-50, 51-55, 56-59) vyplýva, že dňa 08.09.2022 šiel na bicykli a na križovatke na chodníku pred prechodom pre chodcov stál pán XXXXX s malý dieťaťom a jeho partnerkou, pričom dieťa držal v pravej ruke. Videl, že ho videli. Prvý bol pán XXXXX. Nič nerobili, len tak tam stáli a obvinený ho opľul, čo počul aj cítil. Otočil sa a videl, že prechádzajú po prechode pre chodcov. Nevidel, že by na neho pozerali a ani nič nekričali, išli po chodníku ku zastávke smerom preč od neho. Nasadol na bicykel a šiel za ním. Pán XXXXX ho v poslednej chvíli počul, že prichádza na bicykli a otočil sa a rozbehol sa naproti a to tak, že zišiel z chodníka na cyklotrasu, počas toho držal dieťa na rukách v pravej ruke, pričom ho kopol pravou nohou do hrude za jeho jazdy. On spadol na pravú stranu na obrubník a bicykel sa nejako otočil a zrazu bol na zemi. Oni odchádzali, ale on kričal, že kam idú. Vtedy dal pán XXXXX syna priateľke a prišlo ku konfrontácii a zahnal sa 3x pravou rukou do tváre pána XXXXX, ale on sa uhol a povedal nechaj ma. Tak ho nechal tak, ale oni odchádzali a tak sa za obvineným rozbehol, chcel ho chytiť a zastaviť, ale on ho počul, že beží, otočil sa a kopol ho do brucha. Kop ho hodil asi meter dozadu, ale ustál to. Zavolať políciu a kým na ňu čakali, ukázal pánovi XXXXX svoj prst, že ho má zlomený. Vtedy si aj všimol, že má poškodený bicykel. S vyčíslením škody nesúhlasí, chcel by 1000,- Eur ako náhradu škody za poškodenie bicykla. Čo sa týka zranenia, tak má zlomeninu 4. prsta ľavej ruky, mal aj sadrovú dlahu asi 4-5 týždňov, ale dal si ju sám dole. Chodí na rehabilitácie. Má problém s úchopom a má narušenú jemnú motoriku prstov, obmedzuje ho to v práci, aj v bežnom živote. Odvtedy už obvineného stretol a šiel chvíľu za ním, kým nenastúpil na autobus. Pri páde si poškodil aj bicykel, poškodila sa sedanka, obe riaditka, karbónový rám je poškodený v sedlovej rámovej trubke. Ide o pánsky horský bicykel značky CUBE reaction. Je presvedčený, že poškodená je aj prilba. Celkovú škodu poškodením odhaduje na 1200,- eur. Prstenník je stále ohnutý nadol v stredovom kĺbe, nevie ho vystrieť, je v strede napuchnutý a nepohyblivý. Má obmedzený pohyb v celej ruke a zhoršený úchop, obmedzuje ho to v súčasne práci, lebo dvíha ťažké veci. Nie je primárne pravák a veľa vecí robil ľavou rukou a teraz musí pravou. Poškodený popísal obmedzenia pri bežných činnostiach ako umývanie zubov a umývanie riadu či pri spánku, ako aj obmedzenia pri športe. Začal byť chorľavý a klesla mu imunita, lebo prestal športovať, predtým sa venoval horskej cyklistike. Šéf ho poprosil, nech odloží operáciu, kvôli veľkej pracovnej vyťažnosti.

XXXXX XXXXX vo svojich výpovediach (č.l. 60-62,63-65) uviedla, že sa pridrižiava predošlej výpovede a teda, že dňa 08.09.2022 šli s XXXXX a so synom na prechádzku, prišli k prechodu pre chodcov na zastávke Marková. Nešlo žiadne auto a ani nič iné v ceste a vošli na cestu na prechod pre chodcov. Syna mal v ľavej ruke XXXXX. Vyrútil sa na nich na bicykli nejaký cyklista, ktorý šiel po kraji cesty a vyrútil sa nich z ľavej strany. XXXXX na neho zakričal či je normálny a oni pokračovali cez prechod. Videla, že cyklista sa otočil a smeroval späť. XXXXX bol dva metre pred ňou a ona mu povedala, nech jej dá syna na ruky. Celé sa to rýchlo zvrtilo, cyklista opľul XXXXX, XXXXX mu kopol do bicykla, asi do zadnej časti, asi do kolesa. Bicykel bol na zemi, cyklista stál a začal byť agresívny, dorážal do XXXXX, skákal do neho

a mali výmenu slov. XXXXX mu hovoril, že mohol syna zraniť. Cyklista sa oháňal rukami a XXXXX ho kopol do brucha, aby ho dostal ďalej od seba. Nepamätá si či spadol. Potom šiel nejaký autobus a XXXXX povedal, nech nastúpia, ale cyklista nastúpil tiež, tak vystúpili. Nevedeli, komu volá. Nevidela, že by bol zranený, normálne chodil a aj bicykel vyzeral v poriadku. Cyklista tiež vystúpil. Ona potom so synom šla domov. Nevidela žiadne poškodenia bicykla a ani si ho nevšimla, všimla si syna. Nevidela cyklistu padnúť a ani žiadne zranenie cyklistu. Cyklista ich ohrozil a ešte sa správal agresívne. XXXXX ich chránil, bál sa o nich, bol určite v šoku. Ona mala o nich strach, hlavne o syna.

Zo znaleckého posudku XXXXX č. 06/2023 zo dňa 12.04.2023 z odvetvia chirurgia, odboru zdravotníctvo a farmácia (č.l. 71-100) vyplýva, že poškodený utrpel odlomenie z bázy stredného článku IV. prsta ľavej ruky s minimálnym posunom. Z lekárskeho hľadiska považuje znalec toto poranenie za ľahké. Ošetrenie bolo vykonané naložením sadrovej dlažky na IV. prst ľavej ruky a odporúčením používať analgetiká a lieky proti opuchu (Reparil, Aescin). Priloženie sadrovej dlažky predstavuje jednoduchý lekársky úkon, bez vzniku ťažkostí či bolestí zo strany pacienta. PN podľa všetkého nebola vystavená. Ide o jednoduché poranenie a znalec nepredpokladá vznik žiadnych komplikácií počas liečby. Posudzované poranenia výraznejšie neovplyvnili bežný spôsob života poškodeného. Znalec predpokladá maximálne 14 dní trvajúce minimálne obmedzenia pri činnostiach vyžadujúcich použitie ľavej ruky prípadne koordináciu pohybov oboch horných končatín (obliekanie, obúvanie, telesná hygiena). Znalec nepredpokladá odkázanosť na pomoc inej osoby pri vykonávaní bežných životných potrieb. Teoretický predpoklad trvania PN by bol cca 12-14 dní a ak by pacient musel po odstránení sadrovej dlažky z poškodeného prsta absolvovať aj rehabilitáciu hybnosti, mohlo by sa liečenie predĺžiť o ďalších 10-14 dní. Znalec nepredpokladá vznik trvalých následkov. Maximálne veľmi mierne obmedzenie hybnosti IV. prsta ľavej ruky v I. medzičlánkovom kĺbe, aj to skôr dočasne ako trvalo. Mechanizmus poranenia je v zhode so všetkými svedeckými výpovedami a lekáorskými nálezmi, to znamená narazenie IV. prsta ľavej ruky pri páde z bicykla o tvrdú podložku, v tomto prípade betónový obrubník. Teoreticky by k podobnému poraneniu mohlo prísť aj pri fyzickom kontakte dvoch zápasiacich osôb s pôsobením násillia na IV. prst ľavej ruky, či už obranný alebo útočný mechanizmus poranenia.

V spise sa k zraneniam poškodeného ďalej nachádza lekárska správa zo dňa 08.09.2022 a fotografie RTG snímky (č.l. 9-10), ako aj lekárska správa k zraneniu osoby (č.l. 115), z ktorej vyplýva, že ide o zranenie ľahké. Poškodený do vyšetrovacieho spisu poskytol aj výmenný list-poukaz zo dňa 18.09.2023 (č.l. 118), z ktorého vyplýva, že po zranení mal pacient imobilizovaný prst 3 týždne, potom podstúpil rehabilitáciu, na ktorú stále chodí, pretrváva obmedzenie hybnosti aj flexie a extenzie, opuch iterhpla zhybu vs stav trvalý, pričom lekár doporučil doplniť vyšetrenie na traumatológii a zväžiť operačné riešenie.

Následne bol vo veci **vypočúvaný znalec XXXXX, a to celkovo trikrát, a to dňa 12.10.2023 (č.l. 101-102), dňa 29.12.2023 (č.l. 104) a dňa 29.04.2024 (č.l. 106-107).** V rámci prvého výsluchu (č.l. 101-102) uviedol, že charakter poranenia sa nemení a zostáva ako ľahké poranenie, predpokladá vznik trvalých následkov v zmysle obmedzenia pohyblivosti ľavej ruky a to na štvrtom prste proximálny interfalangeálny kĺb. Znalec poukázal, že pre kompletne posúdenie obmedzenia

pohyblivosti 4.prsta ľavej ruky by bolo vhodné, po ukončení rehabilitácie a celkovej liečby priniesť aktuálnu správu, čo sa týka obmedzenia hybnosti 4.prsta ľavej ruky. Ide o ľahký úraz a čo sa týka dĺžky liečby, tá je minimálne 42 dní. V rámci druhého výsluchu (č.l. 104) znalec uviedol, že poškodený udal naozaj aktivity, pri ktorých je zranenie limitujúce a obmedzujúce. Znalec odsúhlasil všetko, čo poškodený udal, nakoľko je to v súhlase s poranením a s nálezom. Pri treťom výsluchu (č.l. 106-107) znalec uviedol, že dňa 12.10.2023 bol policajtom vypočutý ako znalec, kde zmenil stanovisko k niektorým otázkam posudku. To znamená, že podľa znalca u poškodeného sú prítomné trvalé následky v zmysle obmedzenej hybnosti 4.prsta ľavej ruky a miernej anatomickej deformity 4.prsta ľavej ruky a prišlo k predĺženiu doby liečenia nad 42 dní. Znalec poukázal, že na základe lekárskej správy z 18.09.2023 pacient dlhodobo rehabilitoval s prstom, pričom hybnosť sa nevrátila do normy a na základe predpokladu, že pri poranení boli postihnuté aj väzy na 4.prste, bola pacientovi odporučená operácia, pričom o ďalšom vývoji situácie nie sú dostupné informácie. Znalec ďalej uviedol, že pri výsluchu 29.12.2023 odsúhlasil poškodeným uvádzané skutočnosti, avšak s tým, že žiadne nové lekárske správy mu neboli zo strany poškodeného a policajta predložené. Podľa znalca konanie poškodeného, keď si dal dole sadru, ktorá sa mu rozpadla, mohlo prispieť k predĺženiu hojenia rán zranenia. Taktiež konanie poškodeného, keď poškodený operáciu odmietol z dôvodu žiadosti jeho zamestnávateľa, mohlo mať tiež vplyv na zhoršenie hojenia jeho zranenia. Znalec poukázal tiež na fakt, že zranenie poškodeného nebolo také vážne, ako to uvádzal poškodený v jeho výpovediach. Jeho zranenie ho nijakým spôsobom neobmedzuje na bežnom obvyklom spôsobe života. Podľa znalca s týmto zranením nie je možné, aby mal obmedzený pohyb celej ľavej končatiny, tiež nie je pravda, že s týmto zranením nemôže dvíhať ťažké predmety, lebo môže. V zmysle vyjadrenia znalca z lekárskeho hľadiska ide o ľahké zranenie, ktoré poškodeného nijako významne neovplyvňovalo na jeho obvyklom spôsobe života, pričom dočasné obmedzenia zo začiatku mohli u poškodeného byť. Znalec ďalej poukázal, že tým, že poškodený nespolupracuje a neexistujú žiadne záznamy z jeho rehabilitácií, ako aj vystavení PN-ky, je možné predpokladať, že sám poškodený sa svojim správaním podieľa na predĺžení hojenia jeho zranenia a následkov.

Zo záznamu z vykonania previerky na mieste spáchania neznámeho trestného činu alebo priestupku zo dňa 08.09.2022 (č.l. 13) sa uvádza, že podozrivý kopol do bicykla a opl'ul poškodeného a ďalej, že poškodený uviedol, že podozrivý mal silno kopať do bicykla a podľa vyjadrenia v tom čase podozrivého, dnes obvineného, mu poškodený nedal prednosť na priechode pre chodcov, keď išiel so svojim 1-ročným synom, konal inštinktívne a kopol do zadnej časti bicykla.

Z odborného vyjadrenia zo dňa 29.12.2022 vyplýva (č.l. 109), že pracovníkom spol. XXXXX bola vyčíslená škoda na bicykli v celkovej výške 620,- eur, z toho poškodenie karbónového rámu predstavovalo 350,- Eur, poškodenie sedanky 70,- Eur, poškodenie prilby (bez zjavného vonkajšieho poškodenia) 150,- Eur a poškodenie dvojice riadítok vo výške 50,- Eur.

Z analýzy poškodenia bicykla od XXXXX a následnej mailovej komunikácie a súvisiacich úradných záznamov (č.l. 110-114) vyplýva, že oprava karbónového rámu je vyčíslená na sumu 268 Eur,- (namiesto pôvodných 350,- Eur) a takto vykonaná oprava bude spoľahlivá a bicykel bude bezpečný pre budúce používanie.

Z úradného záznamu zo dňa 13.03.2024 (č.l. 119), že vyšetrovateľ PZ telefonicky kontaktoval poškodeného, ktorý mu uviedol, že on žiadne nové lekárske správy nemá, na žiadnom vyšetrení nebol a že všetky lekárske správy už doložil. Posledná lekárska správa, ktorú má je z 18.09.2023, kde bol odoslaný na traumatológiu. Iné lekárske správy nemá.

Z lustrácie Avízo (č.l. 122) vyplýva, že voči obvinenému nie je vedené iné trestné stíhanie. Z lustrácie v Ústrednej evidencii priestupkov (č.l. 123-124) vyplýva, že obvinený dosiaľ nebol priestupkovo postihnutý. Z výpisu z registra trestov obvineného (č.l. 125-126) vyplýva, že sa na neho hľadá, akoby nebol odsúdený.

Objektom trestného činu ublíženia na zdraví je záujem spoločnosti na ochrane ľudského zdravia.

Objektívna stránka trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Trestného zákona spočíva v ublížení na zdraví, ktorého intenzita nedosahuje intenzitu ťažkej ujmy na zdraví. Na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti v zmysle § 156 ods.1 Trestného zákona je relevantné výlučne to, že ublíženie na zdraví nastalo v priamej príčinnej súvislosti s úmyselným konaním páchatel'a. Záver o tom či sa v konkrétnom prípade jedná o ujmu na zdraví, nedosahujúcu intenzitu ublíženia na zdraví, o ublíženie na zdraví alebo o ťažkú ujmu na zdraví prislúcha urobiť súdu alebo orgánom činným v trestnom konaní, na podklade záverov znaleckého posudku a ostatných vykonaných dôkazov. Pri ublížení na zdraví musí ísť o takú poruchu zdravia, ktorá poškodenému sťažuje obvyklý spôsob života alebo výkon obvyklej činnosti alebo má iný vplyv na obvyklý spôsob života postihnutého, a to nielen na krátky, prechodný čas (RII/1965).

V danom prípade existujú dve protichodné skupiny dôkazov vo vzťahu ku objektívnej stránke trestného činu ublíženia na zdraví, a to konkrétne vo vzťahu ku konaniu obvineného. V danej veci nie je sporné či došlo ku incidentu, vrátane fyzickej potýčky medzi obvineným a poškodeným, avšak existujú rozpory ohľadne samotného priebehu daného skutku.

Poškodený tvrdí vo svojich výpovediach, že keď prechádzal okolo obvineného na bicykli, tento ho opľul, pričom následne poškodený sa vrátil k obvinenému na bicykli a vtedy ho mal kopom do hrude ponad volant bicykla obvinený skopnúť z bicykla, následkom čoho poškodený spadol na pravú stranu na obrubník. Poškodený uvádza, že v danom čase obvinený držal na rukách svoje malé dieťa, a to konkrétne v pravej ruke. Následne poškodený uvádza, že sa zahnal asi 3x pravou rukou do tváre obvineného, ale ten sa uhol a povedal, nech ho nechá. Potom obvinený s rodinou odišiel smerom k zastávke, pričom poškodený sa za nimi rozbehol, lebo chcel obvineného chytiť a zastaviť ho, pretože chcel volať políciu, ale obvinený ho počul, že beží a kopol ho do brucha, ale vtedy poškodený nespadol.

Obvinený vo svojich výpovediach popiera, že by poškodeného opľul. Uvádza, že ich poškodený skoro zrazil na bicykli, keď išiel aj s partnerkou a 1 a pol ročným synom, ktorého mal na rukách v ľavej ruke, cez prechod pre chodcov, a že následne na neho zakričal či je normálny. Následne prešli cez prechod a išli smerom k zastávke. Poškodený sa na bicykli otočil a šiel za nimi, pričom ako okolo nich

prechádzal, tak ho poškodený oplul, na čo sa on nahneval, lebo predtým ho skoro zrazil a teraz ho oplul a preto mu kopol do zadného kolesa bicykla, čo obvinený označil za pudové správanie. Potom poškodený spadol, ale podľa vyjadrenia obvineného to nevyzeralo vážne, nakoľko to ustál na pravej nohe, na obrubníku. Následne chcel poškodený obvineného udrieť päťami, ale on sa mu uhol a kričal nech, prestane, na základe čoho poškodený prestal. Následne išli ďalej smerom k zastávke, pričom poškodený sa mal rozbehnúť na nich. On sa zľakol o svoju priateľku a syna, ktorí boli pri ňom a chcel ich chrániť, tak poškodeného kopol do brucha, aby ho udržal od seba.

Výpoveď obvineného je podporovaná svedeckou výpoveďou jeho partnerky, ktorá popísala priebeh udalostí zhodne s obvineným. Verzia obvineného je podporovaná aj záznamom z vykonania previerky na mieste spáchania neznámeho trestného činu alebo priestupku zo dňa 08.09.2022 (č.l. 13), ktorý je v zhode s výpoveďami obvineného.

Iné objektívne dôkazy sa v spise nenachádzajú, pretože kamerový záznam sa na mieste nenachádzal, nakoľko kamera bola nefunkčná a iní svedkovia, okrem partnerky obvineného, stotožnení neboli.

Vykonané dokazovanie, a to najmä výsluch svedkyne a záznam z vykonania previerky na mieste spáchania neznámeho trestného činu alebo priestupku zo dňa 08.09.2022 (č.l. 13) potvrdzuje verziu obvineného, a teda možno vyhodnotiť, že nie je hodnoverne preukázané v rozsahu potrebnom na podanie obžaloby, že obvinený so synom na rukách kopol poškodeného za jazdy na bicykli do hrude, následkom čoho poškodený spadol. Za preukázané možno považovať, že poškodený spadol, ale následkom kopnutia do kolesa bicykla, následkom čoho stratil balans.

Za preukázané tiež možno považovať, že obvinený kopol poškodeného do brucha. V tejto súvislosti je však nutné zohľadniť, že v danom čase poškodený už tretí raz pristúpil bez dôvodu do interakcie s obvineným po tom, čo obvinený odchádzal s rodinou preč smerom k zastávke (prvý krát, keď sa vrátil s bicyklom k obvinenému, napriek tomu, že obvinený pokračoval ďalej s rodinou po prechode pre chodcov, druhýkrát po páde z bicykla, keď obvinený znovu s rodinou pokračoval k zastávke a vtedy sa na neho poškodený 3x zahnal rukou). Je preukázané výpoveďami obvineného a poškodeného, že poškodený k obvinenému bežal, avšak poškodený uvádza, že preto, že mu chcel zabrániť odísť, lebo poškodený chcel volať políciu. Po objektívnom posúdení danej situácie mám za to, že obvinený mohol považovať také konanie poškodeného za priame ohrozenie (vzhľadom na predchádzajúci fyzický konflikt medzi nimi), pričom sa bál nielen o seba, ale aj o svoju rodinu a tak pristúpil k obrane spočívajúcej v kopnutí do brucha poškodeného, pričom poškodený uvádza, že pri tomto kope nespadol. Vyhodnotením uvedených skutočností som dospela k záveru, že spomenuté okolnosti znižujú závažnosť konania obvineného na nepatrnú mieru.

Vykonaným dokazovaním teda nie je možné zistiť, kedy konkrétne malo dôjsť k úrazu poškodeného, a teda ktorým konaním obvineného bolo poškodenému spôsobené zranenie, a teda nie je možné bez pochybností ustáliť existenciu príčinnej súvislosti medzi konaním obvineného a zranením poškodeného.

Vo vzťahu ku následku trestného činu uvádzam, že je preukázané, že poškodený utrpel odlomenie z bázy stredného článku IV. prsta ľavej ruky s minimálnym posunom, pričom ide o ľahké poranenie, ktoré výraznejším spôsobom neovplyvnili spôsob života poškodeného. Znalec pôvodne ani nepredpokladal vznik trvalých následkov. Až následne, viac ako rok po skutku, poškodený predložil výmenný lístok, kde sa spomína, že pacient stále rehabilituje, pričom môže mať trvalé následky a doporučuje sa vyšetrenie na traumatológii. Podľa informácií, ktoré poškodený telefonicky uviedol vyšetrovateľovi PZ (č.l. 119), po tomto vyšetrení dňa 18.09.2023 poškodený už na inom vyšetrení nebol. Taktiež poškodený neposkytol žiadne bližšie informácie k údajnej rehabilitácii, pričom nie je zrejmé či informácie uvedené na výmennom lístku z 18.09.2023 o prebiehajúcej rehabilitácii ošetrojúci lekár uviedol podľa vyjadrenia poškodeného alebo na základe objektívne zistených skutočností. V uvedenom kontexte poukazujem aj na to, čo znalec uvádzal vo svojej výpovedi zo dňa 29.04.2024, že poškodený mohol prispieť k predĺženiu doby liečenia, keď si sám dal dole sadrovú dlahu, ako aj keď nešiel na operačný zákrok a že zranenia poškodeného, ako uviedol znalec, nie sú také vážne, ako uvádzal poškodený vo svojej výpovedi. Nie je úmyslom zľahčovať spôsobené zranenie poškodeného, avšak ako následok trestného činu možno pričítať len taký následok, ktorý je v príčinnej súvislosti s konaním obvineného. Nemožno bez ďalšieho pričítať na ťarchu obvineného, že počas trestného konania boli u poškodeného zistené trvalé následky v podobe obmedzenia hybnosti prsta, pričom však nie je preukázané, že tieto trvalé následky sú v príčinnej súvislosti s konaním obvineného.

Poukazujem, že trvalé následky sú spomínané len vo výmennom lístku zo dňa 18.09.2023, ktorý nemožno zamieňať s lekárskou správou. Keďže poškodený ani na základe opakovaných výziev nepredložil iné listiny od lekára ako spomenutý výmenný lístok, lekársku správu zo dňa 08.09.2022 (č.l. 9) a lekársku správu k zraneniu osoby (č.l. 115), vzniká otázka či sa poškodený na vyšetreniach zúčastňoval, pretože inak by týmito správami disponoval a predložil ich orgánom činným v trestnom konaní. Poukazujem, že vo výpovedi zo dňa 27.07.2023 uviedol, že na rehabilitácii bol poškodený už asi 20 krát, pričom najviac v poslednej dobe, keď sa mu zranenie začínalo zhoršovať. Z uvedeného možno vyvodíť, že ku intenzívnejšej rehabilitácii u poškodeného dochádzalo až v čase, keď sa mu začal zhoršovať zdravotný stav. Bez pochybností je preukázané (s poukazom na úradný záznam zo dňa 13.03.2024, č.l. 119), že poškodený sa nezúčastnil vyšetrenia na traumatológii a ani iného vyšetrenia z ktorého by jednoznačne vyplýval záver o trvalých následkoch a ich rozsahu. Výpoveď poškodeného zo dňa 28.12.2023 vo vzťahu k následkom, ktoré pre neho znamenalo spôsobené zranenie je v kontexte všetkých ostatných dôkazov, vrátane znaleckého posudku a lekárskeho správ, možné vyhodnotiť ako účelovú, nakoľko v nej poškodený uvádza celý rad následkov, vrátane zhoršenej imunity a problémoch pri športe, ktoré dovtedy neuvádzal ani pri predošlých výpovediach a súvis týchto následkov by bolo možné pripísať ľahkému zraneniu poškodeného len pri mimoriadne extenzívnom výklade. Poukazujem, že v úradnom zázname z 23.03.2023 (č.l. 113) sa uvádza, že poškodený si kúpil nový bicykel, čo by asi nebol urobil, ak by ho kvôli zraneniu nemohol používať. Aj z výpovedí obvineného a poškodeného vyplýva, že dňa 22.05.2023 mal opätovne poškodený stretnúť obvineného, pričom poškodený bol vtedy na bicykli.

S poukazom na uvedené mám za to, že nebolo preukázané, že vznik trvalých následkov súvisí s konaním obvineného, pričom aj v zmysle vyjadrenia znalca a aj

d'alších okolností prípadu, na ktoré bolo poukázané, sa javí, že poškodený prispel k vzniku trvalých následkov aj svojim konaním a pravdepodobne aj nedodržiavaním liečebného režimu, resp. kontrolných návštev lekára, prípadne možno aj nedostatočnou rehabilitáciou v začiatkoch liečenia. Zdôrazňujem, že znalec zotrval na tom, že ide o zranenie ľahké, ktoré nijako významne poškodeného neovplyvňovalo a v znaleckom posudku, vzhľadom na charakter zranenia, ani nepredpokladal vznik trvalých následkov.

Opätovne zdôrazňujem, že znalec v znaleckom posudku predpokladal len minimálne obmedzenia pri činnostiach vyžadujúcich použitie ľavej ruky. Taktiež zdôrazňujem, že znalec pri jeho výsluchoch a prehodnocovaní jeho posudku vychádzal len z tvrdení poškodeného a doloženého výmenného lístku, iné dokumenty mu neboli predložené. Vykonaným dokazovaním nebolo možné ustáliť, z akého konkrétneho dôvodu došlo u poškodeného k takému rozsiahlemu predĺženiu doby liečenia vzhľadom na charakter jeho zranenia, ktoré je považované za ľahké a z akého dôvodu u poškodeného mali vzniknúť tak rozsiahle obmedzenia jeho bežného spôsobu života, keďže znalec takéto následky, resp. obmedzenia vôbec nepredpokladal. Poškodený dokonca v práci dvíha ťažké veci, o čom sa znalec vyjadril, že s daným zranením je to možné.

S poukazom na všetky uvedené skutočnosti, a to aj po zohľadnení doby liečenia, ktorú znalec v znaleckom posudku predpokladal na maximálne 14 dní a v prípade potreby rehabilitácie, ďalších 10-14 dní, som dospela k záveru, že u poškodeného došlo k ľahkému zraneniu, ktoré však iba v minimálnej miere ovplyvnilo poškodeného na obvyklom spôsobe života. Vzhľadom na závery znalca je nesporné, že v danom prípade nedošlo k ťažkej ujme na zdraví. S poukazom na dobu liečenia z formálnoprávneho hľadiska boli naplnené znaky ublíženia na zdraví v zmysle Trestného zákona, avšak uvedené je potrebné vyhodnotiť komplexne vzhľadom na všetky dokazovaním zistené skutočnosti, na základe čoho možno vyhodnotiť, že zranenia poškodeného sa nachádzajú na hranici medzi ujmu na zdraví a ublížením na zdraví v zmysle Trestného zákona. Ani opakovanými výsluchmi znalca sa nepodarilo odstrániť rozpory vzťahujúce sa na zranenia poškodeného a to najmä s poukazom na absenciu potrebných podkladov, ktoré poškodený nepredložil, na čo poukázal aj znalec.

Vo vzťahu ku subjektívnej stránke daného trestného činu uvádzam, že na naplnenie znakov trestného činu ublíženia na zdraví (§155 a § 156) nestačí, aby páchatel úmyselne vykonal niečo, čo spôsobilo ublíženie na zdraví, ale treba, aby jeho úmysel smeroval aj k ublíženiu na zdraví (R 19/1963). Vzhľadom na vyššie zdôvodnené závery o priebehu skutku a dôvodoch konania obvineného zastávam názor, že úmysel obvineného nesmeroval k tomu, aby poškodenému ublížil na zdraví, pričom prvý raz kopol do kolesa bicykla, nie do poškodeného, pričom konal v hneve následkom konania poškodeného a druhýkrát jeho úmyslom nebolo poškodeného zraniť, ale bránil seba aj svoju rodinu pred jeho útokom.

Zároveň uvádzam, že obvinený nie je osobou, ktorá by sa dopúšťala trestnej alebo inej protiprávnej činnosti, pričom poukazujem na vykonané lustrácie. Na obvineného sa hľadí akoby nebol odsúdený, nie je voči nemu vedené iné trestné stíhanie a nemá žiaden záznam v registri priestupkov.

S poukazom na spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia, ako aj pohnútku obvineného zastávam názor, že daný skutok formálne napĺňa znaky trestného činu, avšak na daný prípad možno uplatniť tzv. materiálny korektív podľa § 10 ods.2 Trestného zákona. V prípade daného skutku sa jedná o zjavne emočne nezvládnutú situáciu tak u poškodeného, ako aj u obvineného. U poškodeného ale nedošlo k takému závažnému zásahu do práv chránených Trestným zákonom, že by tento zásah dosahoval intenzitu trestného činu. V danom prípade bolo potrebné zohľadniť aj dôvod a okolnosti konfliktu, pričom konanie obvineného bolo ovplyvnené aj tým, že sa bál o svoju rodinu, ktorá bola priamo pri skutku.

Konanie obvineného však zároveň nemožno označiť za konanie v súlade so zákonom, pretože na vzniknutú situáciu reagoval neprimerane, avšak toto konanie nedosahuje intenzitu trestného činu, ale dosahuje intenzitu priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods.1 písm. d) zákona o priestupkoch. Zároveň uvádzam, že k premlčaniu priestupku nedošlo, nakoľko kým sa vedie trestné stíhanie, premlčacia doba priestupku spočíva, a teda daný priestupok možno prejednať.

Zároveň uvádzam, že pri posudzovaní daného skutku bolo skúmané aj či sa v danom prípade nejedná o iný trestný čin, osobitne trestný čin výtržníctva, pričom som dospela k záveru, že vzhľadom na všetky okolnosti spáchaného skutku, nemožno bez pochybností ustáliť osobu obvineného ako toho, kto napadol iného, tak ako je to vyžadované v zmysle príslušných ustanovení Trestného zákona, a teda nedošlo k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu výtržníctva.

Vo vzťahu k trestnému činu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona uvádzam, že aj keď na základe vykonaného dokazovania možno pochybovať o príčinnej súvislosti medzi rozsahom spôsobenej škody na bicykli a prilbe a konaním obvineného, uvedené aktuálne už nebude predmetom trestného konania. Podľa aktuálne účinného znenia Trestného zákona bola hranica malej škody zvýšená na sumu 700,- Eur. V tomto prípade bola výška škody na bicykli a prilbe objektívne vyčíslená odborným vyjadrením na sumu 620,- Eur, pričom následnou analýzou bola znížená na sumu 538,- Eur, a preto ďalej nie je možné viesť trestné stíhanie pre tento skutok, nakoľko z dôvodu absencie povinného znaku skutkovej podstaty daného trestného činu, a to malej škody v zmysle Trestného zákona, sa už nejedná o trestný čin, ale o priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch. Nadobudnutím účinnosti novely Trestného zákona teda v súlade s § 84 Trestného zákona zanikla trestnosť tohto činu.

Zdôrazňujem, že aj keď bol skutok spáchaný za účinnosti Trestného zákona v znení pred inkriminovanou novelou, tak podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona sa trestnosť činu posudzuje podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší, čo je v tomto prípade aktuálne znenie Trestného zákona, nakoľko trestnosť činu, ktorý mal podľa pôvodného znenia Trestného zákona znaky skutkovej podstaty trestného činu poškodzovania cudzej veci, zanikla nadobudnutím účinnosti novely Trestného zákona od 06.08.2024.

Na základe uvedeného mám za to, že v prípade predmetného skutku sa nejedná o trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona

v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona a ani o iný trestný čin, ale jedná sa o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods.1 písm. d) zákona o priestupkoch spáchaný v jednočinnom súbehu s priestupkom proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch, a preto som rozhodla tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a vec som postúpila Okresnému úradu Bratislava, odboru všeobecnej vnútornej správy, na prejednanie priestupku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Katarína Frindrichová
prokurátorka